

sådan som det ellers lægges op til i de bemærkninger, der er til forslaget.

Til sidst må vi bemærke, at det med, at rulleskøjtøløberne skal løbe i venstre side af vejen, hvis der ikke er nogen cykelsti, for os lyder til at være voldsomt farligt og tilsvarende med hensyn til at lade dem løbe på gågader og gangstier.

Alt i alt vil jeg sige, at der er positive toner i beslutningsforslaget, og jeg synes da, at det kunne være værd at overveje frem for alene at henholde sig til et af regeringen fremsat lovforslag, som i øvrigt vil være umuligt at håndhæve for politiet, hvis det er sådan, at man i én kommune har lov til at køre på cykelstierne, mens man i en anden kommune ikke har.

Kaj Ikast (KF):

Ja, det her er jo en af de større beslutninger, som godt kan være lidt svær. Som trafikpolitiker vil jeg nok sige ja til at køre på cykelstierne, men så er jeg også viceborgmester, og i den by, hvor jeg er viceborgmester, er cykelstierne for smalle. Der kan ikke gives det rigtige afsæt. Jeg er også medlem af Nordisk Råds Præsidium, og der er ikke så mange cykelstier, der er egnet i Nordnorge og Nordfinland.

Men jeg synes alligevel, at der er noget i ideen, der tiltaler mig, så jeg vil meget gerne være med til de forsøg, som er foreslået af Socialdemokratiet, så vi tager tre eller fire byer af forskellige typer og gennemfører nogle forsøg og ser, om det overhovedet kan lade sig gøre, for selvfølgelig skal de også have et sted at være her i verden.

Margrete Auken (SF):

Sidst jeg mødte hr. Kaj Ikast og fru Lillelund Bech på cykel i København, lagde jeg også mærke til, at de cyklede glade og fri og havde god plads.

Det er lidt sørgeligt, at den gruppe, der hele tiden bliver mobbet, er cyklisterne. Jeg synes, vi har et problem med rulleskøjtøløberne; men cyklisterne er så trængte, fordi der simpelt hen ikke er plads på cykelstierne. Jeg cykler hver eneste dag, og jeg har ondt af de der rulleskøjtere, men de tager simpelt hen enorm meget plads op, de kører gennemgående langsommere end os andre, og de kan ikke høre, fordi de selv larmer, når de kører.

Der opstår – det synes jeg i øvrigt vi skal have belæg for, for det har der været undersøgelser af det, for mange af dem kører jo faktisk

i dag på cykelstierne – meget alvorlige ulykker for cyklisterne, når de ramler ind i dem. Min egen datter går rundt med et stort ar hen over næsen, fordi en rulleskøjtøløber kørte ind i hende. Deres bremsevilkår er elendige, og så blev der bare baldret ind i hende.

Det er igen noget med at spille to svage grupper ud mod hinanden, at vi skal gøre det på denne her måde, som det er foreslået. SF siger nej, og jeg skal i øvrigt hilse fra Enhedslisten – det er også et cyklistparti – og sige, at de også siger nej til det.

Så må vi finde ud af, om vi kan løse det. I øjeblikket er der betragtelig bedre plads på fortovene, jeg synes ikke, det er nogen god løsning, det vil jeg gerne sige her, men det er bedre end på cykelstierne.

Jeg tror, at jeg skal invitere Folketingets Trafikudvalg, hvis de overhovedet kan cykle, på en cykeltur. Så skal de prøve at se, hvor meget plads der er på de københavnske cykelstier. Der er så trangt. Jeg har ikke noget imod det de steder, hvor der er masser af plads. Der vil man også gøre det, der vil der ikke blive grebet ind over for det, men der er mange, mange steder, hvor der simpelt hen ikke er plads nok, og de tager meget plads, for en rulleskøjtøløber skøjter.

Cyklister er nogle, der bare har fortjent at have modgang, så lad os nu give dem den her ekstra modgang. Det er såmænd slemt nok, at knallerterne må køre der, men knallerterne har den fordel frem for rulleskøjtøløberne, at de kører hurtigere, og det er sådan, at de, der kører hurtigst, altså den, der kører hurtigst, ligesom er den, der skal tage hensynene.

Problemet er, at rulleskøjtøløberne gennemgående kører langsommere, og dermed bliver de en kolossal belastning for os andre. Men jeg ved, at Cyklistforbundet har overvejet, at man under bestemte betingelser, hvor de har reflekser og lygter og skal holde ind til siden og skal hoppe over, hvor gærdet er lavest osv., skulle have lov til det. Det så så absurd ud, at da vi drøftede det indbyrdes, sagde vi: Nej, det går altså ikke an.

Derfor bliver det en afvisning fra SF's side, og jeg skulle som sagt hilse og sige, at det er det også fra Enhedslistens side. Det er ikke, fordi vi ikke har sympati for rulleskøjtøløberne, men simpelt hen fordi vi har meget sans for, at et så vigtigt transportmiddel som cyklen ikke bliver yderligere mobbet.